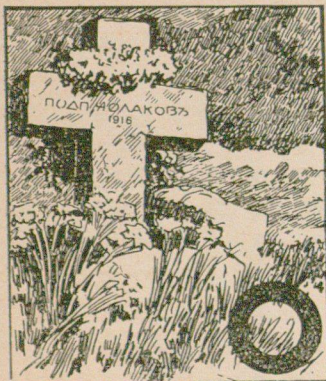

СУНЪТЪ

тъ нѣколко часа навелъ глава, Никола подготвяше работата си за утрешния день. Трудътъ го притискаше, а ароматътъ на разцвѣтѣлитѣ се рози отдавна го мамѣше да стане, да се надвеси надъ отворения прозорецъ и разтвори гърди или да излѣзе и се смѣси съ пѣстрата навалица по булеварда. А колко забавно бѣше на улицата въ този раненъ юлски день! Въ многообразни и пѣстри юнашки носии — гости отъ нашата западна съседка неспирно, въ групи или по единично—сновѣха насамъ и натамъ, озѣпваха се въ по-интереснитѣ постройки или пѣкъ закачливо се заглеждаха въ хубавитѣ и кокетни лица на софийскитѣ девойки.